

- SAMOSTATNÁ PRÁCE 5,5, - DO ČESITV, VÝNECH 2 ŘÁDKY
DO ZÁVORKY ZA VĚTV DOPIS, JESTLI JE TO V. JEDNODUCHA
NEBO SOUVĚTÍ (VJ) S(...)=MÍSTO TĚDEK PŮET VĚT

- c)
1. Lovci zde jen málokdy narazili na zvěř, a proto sem přestali chodit. ()
 2. Nevěděli jsme, kam se máme obrátit, koho můžeme poprosit o pomoc, proto jsme tu byli dlouho ztraceni. ()
 3. Z údolí řeky stoupala bílá pára a zvolna se ukládala do vonící trávy. ()
 4. Jan Obulski odstěhoval se před rokem do Chicaga a Patočkoví bylo řečeno, že tam má v třistašedesáté ulici továrnu na hospodářské stroje. ()
 5. Krylov napsal mnoho veršovaných bajek s nejrůznějšími náměty o lidech, zvířatech, rostlinách i věcech. ()
 6. Zakouzl se do luku, ale jak přehryzl tětívu, lučičště se vymrštilo a udeřilo vlka s takovou prudkostí do hlavy, že na místě pošel. ()
 7. Na velice krátký okamžik se mu vybavily stromy, ohýbající se ve větru, a kříže včerejšího večera. ()
 8. Někdy mi není jasné, kam vlastně spějeme. ()
 9. Často jsem chodíval na procházky po lese, abych se nadýchal vůně půdy a stromů. ()
 10. Brzo se setmělo, a než jsme stačili najít správnou cestu, nebylo vidět ani na krok. ()
- d)
1. Na protějším svahu chlapec sestoupil na pěšinku, která se vinula údolím. ()
 2. Večer se sesedli kolem ohně a dlouho vzpomínali na muže, kterého dnes poznali. ()
 3. Z lesa se celou noc ozývalo táhlé, zlověstné volání hladových vlků. ()
 4. David věděl, že může dědu ještě zastihnout, poběží-li dost rychle. ()
 5. Vlk se rozběhl znovu k místu, odkud vycházelo ono volání, potom se však k Buckovi vrátil, očichal si s ním nos a vedl si, jako by mu chtěl dodat odvahy. ()
 6. Zvíře si zvolilo za útočiště dno žlebu, kam vítr navál nejvíce sněhu. ()
 7. Řekni mu, ať zavolá, aby hned přišli. ()
 8. Maminka byla spokojena, protože v pokoji bylo uklizeno. ()
 9. Tento návrh hráči jednomyslně přijali a rozešli se s pocitem, že vítězství mají v kapse. ()
 10. Hoši chodili každé odpoledne na hřiště, dnes však udělali výjimku a nešli nikam. ()